

Vrijwilligerswerk bij Swim Cup in Eindhoven 4 april 2015.

SWIM CUP EINDHOVEN

Zaterdag 4 april 2015 was het eindelijk zover. Dewi en ik zouden samen met Han en Anne van Antwerpen een dagje naar de Swim Cup gaan om daar mee te helpen in het bad. Han en Anne waren donderdag al geweest maar voor Dewi en mij was het de eerste keer, dus best spannend wat we moesten doen. Dewi stond op voor bakkendrager in de middag maar voor de ochtend was nog niets bekend.

Vroeg op. Om 5.30 ging de wekker, Han was er om 6 uur. Gezelligheid in de auto net als altijd met die meiden. Dat ging wat beloven! Daar aangekomen waren we behoorlijk onder de indruk van dit zwembad. We hebben ons aangemeld en nu was het wachten op wat zou komen. Om 8 uur was de briefing. Dewi, Anne en ik zelf waren deze ochtend ingedeeld als voorlopers. Wij hadden de eer om de zwemmers naar het startblok te begeleiden (alsof ze zelf niet weten in welke baan ze moeten zwemmen). Maar het was een leuke job hadden we bedacht. Dit werd als snel duidelijk want de meiden kwamen wel heel snel tot de conclusie dat ze daardoor wel heeeeell dicht bij de idolen kwamen. Anne mocht de eerste voorlopen met achter haar Ranomi Koromowidjojo en Dewi de tweede met Femke Heemskerk vlak bij haar. Ik mocht als derde met weet ik veel wie achter mij! Maar de gezichten van die meiden waren goud waard!

Totdat er een moment kwam dat ik nog met 10 mooie, jonge, gespierde zwemmers achter mij aan mocht lopen....nou dat vond ik ook wel grappig. Aan het eind van mijn loopje naar startblok 0 stond Han daar met een heel grote grijns....'en hoe voelt dat nou'.....Wat een lol kun je hebben...en daar ging Han weer met een emmer om de kleine emmers te vullen. Someone has got to do it!

Bij de 50 meter start moesten we iets verder lopen, namelijk naar de andere kant van het bad. Dus minimaal 75 meter per keer. Tijdens dit moment heb ik tussen de bedrijven door Dewi nog op de foto gekregen met Pieter van den Hoogenband. Ook dit was natuurlijk een momentje!

Om 12 uur was deze taak voorbij, hadden we een halve marathon gelopen naar ons gevoel en zijn we gaan lunchen. Er stond een heerlijk buffet klaar met nasi, bami en allerlei aanverwante lekkernijen. Goed verzorgd!

Tot 15.00 uur waren we vrij om te doen wat we wilden. Dus even bij de Arena-Store gekeken en wat rond gehangen.

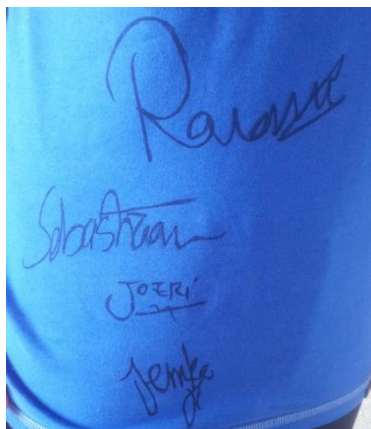
Rond 13.30 uur werd ik door de organisatie gevraagd om een nieuwe taak op mij te nemen voor de middagsessie. En wat denk je....we werden ingezet als 'chaperonne', oftewel dopingbegeleidster voor zowel de dames als heren!! Hoe eervol dachten wij...

15.00 Uur werden we verwacht in de dopingcontrolekamer voor een briefing. Ik had de nobele eer om de winnaar van de finale 400 meter vrije slag bij de dames te verzoeken mee te gaan. Het werd al snel duidelijk dat hier geen Nederlandse bij was en werd mijn Engels deze middag ook nog op de

proef gesteld. De race was gewonnen door de Hongaarse Boglarka Kapas. Na wat verplicht formulierwerk vond ik wel dat dit een serieuze taak zou worden. Ik mocht haar na de wedstrijd niet meer uit het oog verliezen totdat de winnaar er aan toe zou zijn om naar de controle te gaan. Dit kon snel verlopen maar ook wel eens lang gaan duren. Dus....erg spannend allemaal.

Om 17.30 was 'mijn' race aan de beurt en liep ik met de dopingbaas naar de plaats waar de winnaar haar bloemen in ontvangst zou nemen. Na haar euforie mocht ik haar melden "you've been selected for dopingcontrol", nou, dat klonk niet slecht dacht ik zelf...hahaha. En dan begint het stalken. "Ik ga even uitzwemmen" zei ze. "OK, ik volg je". "Ik ga even naar boven...". "OK, ik volg je". "Nog even sms'en, nog even kletsen...ik ga even omkleden". "OK, ik volg je". Na uiteindelijk 1,5 uur zei ze "I want to go to the control". "Yes", dacht ik. Eindelijk! Na haar te hebben afgezet bij de controle zat mijn taak erop. Er leuk om te doen en mee te maken. Dewi haar middag was ook super. Ze was bakkendrager en kon de wedstrijden vanuit de wachtpositie goed volgen. Ze heeft er van genoten.

Omdat ik mijn taak als stalker heel serieus nam, kon ik helaas geen foto maken van het moment dat vier gerenommeerde zwemmers (Ranomi Kromiwidjojo, Femke Heemskerk, Sebastiaan Verschuren en Joeri Verlinden) handtekeningen uit stonden de delen. Dewi en Anne waren hier natuurlijk wel bij.

Rond 18 uur waren alle programma's klaar en konden we huiswaarts keren. Echter, ik zat nog op de tribune bij mijn dopingdame. Er werd nog een foto gemaakt van alle vrijwilligers en toen was het echt klaar. De meiden hadden inmiddels bedacht dat ze eigenlijk nog wel een baantje wilde trekken in het 50-meter bad. Dus zijn ze nog iemand gaan zoeken die daar mogelijk wel eens toestemming voor zou kunnen geven. Maar na een aantal keer vragen was het niet gelukt totdat papa Han even iemand ging zoeken en al was het geen probleem meer. En daar gingen de dames hoor. Even een aantal baantjes gezwommen in dat grote zwembad...

De dag was op deze manier in stijl afgesloten en we konden terugkijken op een fantastische ervaring.

Kim Sint-Nicolaas
(moeder van Dewi)

